

תורת אביגדור

לימודים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: יוכבד נדל

פרשת קרח

פה כנגד פה

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

פרשת קרח פה כנגד פה

יום שישי בבוקר, בית יעקב עטרת אהובה

שירה הקשיבה בהתרגשות למורה תמימה שסיפרה את פרשת השבוע. אף מורה בבית הספר לא לימדה פרשת שבוע בכזו צורה מוחשית וחוייתית. היא תמיד גרמה להשראה נפלאה ותחושה מיוחדת בדרכי הלמידה שלה.

"ואז, קורח ואנשיו, מאות יהודים מפורסמים וחשובים, הלכו למשה ואהרן," היא אמרה. "הם אמרו: 'משה! למה בעצם אתה הוא האחראי? אנחנו כולנו תלמידי חכמים גדולים. אנחנו כולנו שמענו את השם מדבר בהר סיני. למה אנחנו צריכים אותך כמנהיג?'"

"ובמהרה, כל עם ישראל שהיה אז במדבר היו מעורבים במחלוקת הגדולה הזו. והנה ניצב לו שם קורח, שהיה נראה כת"ח גדול בעצמו, מתווכח עם משה רבינו! את מי הם אמורים לחכות? אחרי מי הם אמורים לפעול?"

"משה ואהרן נחרדו כל כך עד כדי כך שנפלו על פניהם! ואז, שניים מאנשיו של קורח, דתן ואבירם אמרו למשה ואהרן, 'האין זה מספיק שהוצאתם אותנו ממצרים שהיא ארץ זבת חלב ודבש, בכדי להרוגנו במדבר, אלא בנוסף הנכם צריכים לשלוט עלינו?'"

"האם הנכם יכולים לדמיין את החוצפה? מעבר לכך שהם מתווכחים עם גדולי הדור, הם מתייחסים לארץ מצרים כארץ זבת חלב ודבש?"

הכתה ישיבה במתח והקשיבה לסיפורה של המורה תמימה. מה יקרה עכשיו?"

"ואז," המשיכה המורה תמימה, "משה רבינו אמר לקורח וכל אנשיו, לקחת מחתות מלאות קטורת, דבר האסור להכנה על ידי אף אחד שאינו כהן, ולשים את זה לפני המשכן. 'כעת', אמר משה. 'נראה את מי השם באמת בחר להיות לכהן.'"

"ואז, אמר השם למשה לומר לעם ישראל להתרחק הרחק מאד מאד מקרח ועדתו - לא רק בגלל מה שאמור לקרות, אלא גם בגלל שכאשר הנך רואה אנשים ששרויים במחלוקת אתה צריך להתרחק הרחק מאד מאד ככל יכולתך!"

שירה ידעה מה קרה אחר כך, אולם ליבה פעם בחוזקה לשמע תאורה של המורה תמימה וסיום הסיפור.

"אז שאר העם התרחק לאחור, הרחק מהרשעים האלו שגרמו לכזו מחלוקת

ענקית עם אנשיו של השם. ואז - פתחה האדמה את פיה! פתח רחב! ובלעה את קורח, דתן, אבירם, 250 אנשים ואת כל אוהליהם וחפציהם! פוּף! היישר אל מעמקי האדמה הם נפלו, ועשו את דרכם ישר אל הגיהנום! ואפילו הגמרא אומרת לנו שעד היום הזה הם עדיין בגיהנום שרים את המסר שהם למדו: "משה אמת ותורתו אמת!"

לאחר שהפעמון צלצל, שירה וחברה גולדי פסעו הביתה בדרכן מבית הספר, עדיין מהרהרות בסיפור המפחיד של קורח. "את יודעת", אמרה שירה, "אני לא

רוצה אף פעם להיות מעורבת במריבה, במחלוקת. תראי איך זה נורא!"

"אני יודעת", הסכימה גולדי בהנהון. "איזה עונש מזעזע הם קיבלו. האדמה פעה את פיה ובלעה אותם! אני תוהה, מה היו לאדמה שפתיים? שיניים?"

בדיוק אז, עצרו שתי הבנות כשהן ראו דמות צועדת לאיטה מעבר לרחוב סוחבת סלי קניות כבדים. שתי הבנות רצו לכיוון האישה המבוגרת. "הרבנית מילר, בבקשה תתני לנו לסחוב את הסלים שלך!"

"תודה רבה לכן", אמרה הרבנית מילר עם חיוכה האדיב. "אז בנות, רוצות לשתף אותי קצת בענין עליו שוחחתן זה עתה? הייתן נראות באמצע שיחה מאד ערנית ומעניינת!"

שירה וגולדי סיפרו לרבנית מילר על המורה תמימה ועל סיפור פרשת השבוע שהיה כעת ממש חי מול עיניהן בעקבות תאוריה על קורותיו של קורח ועדתו.

"אבל יש לי שאלה", אמרה גולדי. "למה השם העניש אותם בכזה עונש מוזר, שהאדמה נפתחה - כמו פה? זה נראה כל כך מוזר - לא רואים דברים כאלו."

הרבנית מילר חייכה אל הילדות. "אתן יודעות, כשאני הייתי גננת בגן, שאל אותי פעם ילד את אותה השאלה ממש. ואתן יודעות מה עניתי? אמרתי לו: בגלל שקורח פתח את פיו הגדול נגד משה רבינו, מידה כנגד מידה, האדמה פתחה את פיה לבלוע אותו!"

"אני כל כך שמחה שאתן בדיוק שאלתן את אותה השאלה, כי ילד בגן לא ממש מבין כל כך, אבל אתן גדולות מספיק בשביל להבין את המשמעות העמוקה יותר שמסתתרת כאן."

"מידה כנגד מידה זה חלק חשוב מדרכי הנהגתו של השם בעולם. כי למרות שאין לנו נביאים היום לומר לנו מה השם רוצה מאיתנו, אולם השם מנהיג את עולמו בצורה כזו שאנחנו יכולים לראות מה הוא רוצה... אם הוא מעניש בצורה של פה מוזר ולא שגרתי, אנו מסתכלים על זה ומבינים שהשתמשנו בפינו בצורה לא ראויה."

"וכך בשאר התחומים בחיים, כאשר משהו קורה לנו, תמיד ניתן לנסות למצא את המסר של 'מידה כנגד מידה' אותה מתכוון השם להעביר אלינו."

שבת שלום ומבורך!